

Дорогі визволителі, шановні ветерани Великої Вітчизняної війни!

Багато років минуло від незабутнього травня 1945 року, але й сьогодні величний подвиг захисників і визволителів залишається невичерпним джерелом патріотизму, вірного служіння своєму народу.

У цей знаменний день ми згадуємо всіх, чия життя забрала війна, вшановуємо тих, хто боровся на фронтах Великої Вітчизняної війни, в тилу самовідданою працею наближав розгром ворога, виніс роки окупації та пекло концтаборів, у повесні роки піднімав країну з руїн.

Важко знайти слова, якими можна було б передати всю вдячність за безсмертний подвиг переможців у найжорстокішій війні, якої зазнало людство. Грядучі покоління у вічному боргу перед Вами за обірвану війною юність, за надзвичайну мужність, силу духу, самопожертву, які Ви проявили в боях за рідний край. Подвиг воїнів-переможців невідладний часу, як і безмежна наша вдячність усім, хто відстояв нашу Вітчизну. Обов'язок нащадків – бути гідними Вашого життєвого подвигу, усіма своїми справами утверджувати мир, злагоду та суспільну гармонію на українській землі.

Вам – воїнам-визволителям, від щирого серця завдячуємо свободою та мирним небом, тим, що сьогодні можемо жити у мирі, ростити дітей, радіти успіху в досягненні мети, посміхатися сонцю.

Вклоняємося доземно солдатським вдовам, усім солдатам, які міряли дороги крізь війну, щоб нам сьогодні мріяти й любити. Нехай мир і злагода завжди живуть у Ваших душах і серцях, хай це світле травневе свято і наші щирі побажання додадуть усім нам нових сил і натхнення для здійснення майбутніх сподівань і трудових звершень.

Вічна слава переможцям!

З повагою і вдячністю,
М.З. Згуровський, ректор НТУУ «КПІ»

Конференція трудового колективу НТУУ «КПІ»

Виступає М.З. Згуровський

24 квітня 2013 року в Центрі культури та мистецтв НТУУ «КПІ» відбулась Конференція трудового колективу університету.

За традицією, основними питаннями порядку денного були звіти ректора М.З. Згуровського, голови профспілкового комітету співробітників В.І. Молчанова та голови профспілкового комітету студентів НТУУ «КПІ» Андрія Гаврушкевича.

Грунтовна доповідь ректора з основних напрямків університетської діяльності була доповнена кількісними та якісними показниками, представленими всім делегатам конференції. Рубіжні події, які довелось пережити трудовому та студентському колективу КПІ за останній рік, знайшли своє відображення в доповідях голів профспілкових комітетів. Особливо знаковою була позиція

делегатів конференції, а відтак і всієї громадськості університету, при оцінці роботи адміністрації та профспілкових комітетів, яка одностайно була схвалена.

Результати роботи університетської комісії з перевірки виконання Колективного договору за період з квітня 2012 р. по квітень 2013 р. були оформлені узгоджувальним актом, який підтверджує, що минулорічний Колективний договір у цілому виконаний. Винятком стали окремі пункти III розділу, що стосуються часткового здійснення перевірок контуру заземлення та якості ізоляції електричних проводів у приміщеннях підрозділів університету, незакінчених заходів із забезпечення підготовки до експлуатації в зимових умовах бойлерних і теплових пунктів університету, а також неповного забезпечення своєчасного очищення дахів від снігу, льодових проток у системах сливу.

Дещо за іншим сценарієм відбулось обговорення Колективного договору на новий термін. Усі розділи, що стосуються співробітників, були розглянуті та одностайно прийняті в редакції, яку направила робоча комісія.

Бурхливе обговорення викликала "студентська частина", тобто IX розділ "Угода між адміністрацією та особами, які навчаються". Дана угода укладалась з адміністрацією та профспілковим комітетом студентів з 1993 року, у 2009 році підписантою стала також Студентська рада НТУУ «КПІ». Перед початком проведення Конференції трудового колективу Студентська рада повідо-

мила про неможливість бути стороною колективної угоди. Хоча з правової точки зору, законодавство не вимагає присутності органів студентського самоврядування у колективній угоді, адміністрація НТУУ «КПІ» зважила на думку Студради та висловила неготовність підписувати Колективну угоду лише з профкомом студентів. У такий спосіб реалізувалось, свого роду, "право вето" Студради на угоду.

У результаті численних виступів студентів та співробітників, ректор запропонував безпрецедентне за своїм змістом вирішення ситуації – адміністрація погодилась взяти на себе всі, без винятку, зобов'язання перед студентами та студентськими організаціями, що прописані в усіх запропонованих проектах Колективної угоди, не висуваючи при цьому вимог щодо зобов'язань зі сторони студентства. Також ректор гарантував приділити особливу увагу питанню взаємодії департаменту навчально-виховної роботи та студентських організацій університету.

Наприкінці роботи Конференція обрала склад Ради з житлових та соціально-побутових питань та Комісію з трудових спорів. Також було схвалено звернення трудового колективу до органів державної влади щодо відміни пункту 39.2 Національного плану дій на 2013 рік, затвердженого Указом Президента України від 12.03.2013 №128/2013 про підготовку нормативно-правових актів для приведення показника кількості студентів на одного викладача до 18 осіб.

Інф. профкому співробітників НТУУ «КПІ»

В ІТС відкрито меморіальну аудиторію імені О.Зінченка

В Інституті телекомунікаційних систем НТУУ «КПІ» 17 квітня урочисто відкрито аудиторію імені Олександра Олексійовича Зінченка. У церемонії відкриття аудиторії взяли участь вдова Олександра Зінченка Ірина, його доньки Олександра і Катерина з онуком Макаром, ректор КПІ академік НАН України Михайло Згуровський, проректор з наукової роботи, директор ІТС академік НАН України Михайло Ільченко, викладачі, студенти й аспіранти університету.

«Сьогоднішня подія водночас сумна і приємна. Сумна тому, що Олександр Олексійович Зінченко, ім'я якого носить аудиторія, пішов з життя дуже рано. Приємна – тому, що в інституті, в якому він працював, увічнюється його пам'ять, – наголосив, виступаючи перед учасниками урочистостей, ректор НТУУ «КПІ» Михайло Згуровський. – Олександр Олексійович був яскравою, неординарною особистістю. За три роки роботи в КПІ він встиг зробити дуже багато. Ми від усього серця радіємо, що його роботи торік висунені на здобуття Державної премії України в галузі науки і техніки. Тепер, відкриваючи аудиторію, де він багато працював, ми робимо наступний крок у напрямку вшанування пам'яті

Олександра Олексійовича. Впевнений, що студенти сприйматимуть його особистість і через цю аудиторію...»

Відомого політика, академіка Телевізійної академії України, засновника і багаторічного президента телеканалу «Інтер», заслуженого журналіста України, інженера і науковця Олександра Зінченка багато що пов'язувало з НТУУ «КПІ». Він був головою наглядової ради Наукового парку «Київська політехніка»

і зробив значний внесок у формування та становлення інноваційного середовища університету на його базі та визначення засад його діяльності й пріоритетів розвитку. Впродовж останніх років свого життя він працював на посаді професора кафедри засобів телекомунікацій ІТС НТУУ «КПІ», де в стилі терміни підготував комплекс методичного та інформаційного забезпечення з дисципліни «Нормативна та правова база телекомунікацій»

для всіх спеціальностей Інституту. Власне, і мультимедійна аудиторія, яка відтепер носиме його ім'я, була створена з його ініціативи і за його матеріальної підтримки. Його багатий життєвий досвід, широкі знання, у тому числі й у сфері інформаційно-телекомунікаційних технологій, у поєднанні з педагогічною майстерністю дозволили йому проводити навчальні заняття зі студентами телекомунікаційних спеціальностей на найвищому методичному рівні. Він серйозно займався науковими дослідженнями: його роботи щодо теоретичного обґрунтування алгоритмів обробки візуальної інформації в реальному часі, розроблені ним вимоги до спеціалізованих процесорів для пристроїв відеоефектів з підвищення видимості зображень згідно з чинними телевізійними стандартами та його внесок у адаптацію пристроїв відеоефектів до вимог українських споживачів на телевізійних центрах і студіях були високо оцінені фахівцями.

На церемонії відкриття аудиторії імені Олександра Зінченка виступили також його вдова Ірина Зінченко, колеги та його колишні студенти.

Дмитро Стефанович
Фото Лілії Скиби

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

1 Конференція трудового колективу НТУУ «КПІ»

Відкрито аудиторію ім. О.Зінченка

2 Рейтинг КПІ у Scopus

Семінар до Дня інтелектуальної власності

Конференція з проблем матеріалознавства

3 Увага, конкурс!

4 Ціна великої перемоги: український вимір

Юрій Левітан – голос Перемоги

Візит представників Хімічного кластера Баварії

23 березня відбулася зустріч керівництва університету, співробітників факультетів НТУУ «КПІ», Наукового парку «Київська політехніка» з представниками дирекції Хімічного кластера Баварії Д.Готтшальдом і Й.Кляйнном.

Д.Готтшальд і Й.Кляйн

У ході зустрічі учасники презентували свій потенціал та обговорили можливі напрями співпраці. Зокрема, директор кластера Д.Готтшальд поінформував присутніх про те, що Хімічний кластер Баварії (Chemie Cluster Bayern www.chemiecluster-bayern.de) об'єднує понад 350 учасників. До його складу входять великі, середні та малі підприємства, університети та науково-дослідні організації хімічного профілю. Фінансування кластера здійснюється за схемою державно-приватного партнерства: 50% – держава, 25% – внески учасників кластера,

25% – надходження від діяльності кластера. Кластер виступає посередником між підприємствами і науковими організаціями. З одного боку, вивчаються проблеми підприємств і залучаються науково-дослідні організації для їх вирішення, з другого – здійснюється консультаційна, правова та інша підтримка впровадження у виробництво інноваційних продуктів, запропонованих учасниками. Учасники кластера взаємно доповнюють одне одного і мають вигоду від такої співпраці.

Після цього представники університету коротко презентували свої можливості, інформували про поточні і перспективні напрацювання університетських хіміків.

У той же день відбулася індивідуальна зустріч директора з міжнародних зв'язків Наукового парку «Київська політехніка» А.П. Шишоліна та Й.Кляйна, в ході якої сторони розглянули практичні аспекти можливої співпраці та обробки замовлень Науковим парком з боку учасників кластера. Окремим питанням було винесено вивчення німецькою стороною можливості залучення «хімічного» напрямку університету до спільних науково-дослідницьких проєктів Хімічного кластера Баварії.

За інформацією Наукового парку «Київська політехніка»

5 квітня оприлюднено рейтинг вищих навчальних закладів України за показниками наукометричної бази даних Scopus (станом на 04.04. 2013 р.).

Проект реалізується в Національному технічному університеті України «Київський політехнічний інститут».

До липня 2012 року проєкт здійснювався в Національній бібліотеці України імені В.І. Вернадського.

Результати оприлюдненого рейтингу базуються на показниках бази даних Scopus, що містить понад 47,4 млн реферативних записів та є інструментом для відстеження цитованості статей, опублікованих у наукових виданнях. Для отримання інформації для рейтингу було використано пошуковий інтерфейс Scopus Affiliation Search.

Дані наведено щодо публікацій установ, асоційованих з окремими Affiliation ID (обліковими записами), без хронологічних обмежень (тобто враховані всі проіндексовані Scopus публікації за всі роки діяльності установ).

Установи в рейтингу впорядковані за h-індексом (h – кількість статей, на які є посилання в понад h публікаціях), а в його межах – за кількістю цитувань.

Таким чином, у наукометричній базі даних Scopus НТУУ «КПІ» має найкращі серед технічних вишів України показники, ненабагато відстаючи при цьому від показників кращих класичних університетів.

За матеріалами <http://euroosvita.net/index.php>

Рейтинг НТУУ «КПІ» за показниками бази даних Scopus

Місце	Установа	Кількість публікацій у Scopus	Кількість цитувань у Scopus	Індекс Гірта (h-індекс)
1	Київський національний університет імені Тараса Шевченка, у т.ч. Кримська астрофізична обсерваторія	10757 778	39324 6869	62 40
2	Харківський національний університет імені В.Н. Каразіна	5973	22274	47
3	Львівський національний університет імені Івана Франка	4248	15829	38
4	Одеський національний університет імені І.І. Мечникова	2205	7482	36
5	Національний технічний університет України «Київський політехнічний інститут»	3872	6377	31
6	Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича	1646	4378	29
7	Донецький національний медичний університет імені Максима Горького	845	3335	29
8	Дніпропетровський національний університет імені Олеся Гончара	2395	5378	28
9	Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут»	1676	4083	27
10	Ужгородський національний університет	1343	4050	24

До Дня інтелектуальної власності

Міжнародний день інтелектуальної власності, який відзначається щороку 26 квітня, у 2013 році пройшов під девізом "Творчість: наступне покоління". Цим девізом він привертає увагу громадськості до ролі молоді в розвитку країни. З молододі пов'язаний прогрес сучасної науки, культури і мистецтва. Молодь

Семінар відкрив заступник проректора з наукової роботи НТУУ «КПІ» доцент В.А. Барбаш, який привітав присутніх з Днем інтелектуальної власності.

Учасники семінару заслухали доповіді співробітників НДІ інтелектуальної власності Національної академії правових наук, в яких були докладно висвітлені такі питання: "Судова експертиза об'єктів інтелектуальної власності"; "Судова експертиза винаходів та корисних моделей в Україні" (керівник центру експертних досліджень, судовий експерт, к.ю.н. С.А. Петренко); "Судова експертиза за знаків для товарів та послуг" (науковий співробітник Н.В. Міщенко); "Судова експертиза об'єктів авторського права" (науковий співробітник І.І. Петренко). Відповідно до програми семінару було також проведено майстер-класи від провідних фахівців у галузі інтелектуальної власності, які викликали

В.Б.Струтинський, В.А.Барбаш, С.А.Петренко, І.І.Петренко, Н.В.Міщенко

відкрита для сприйняття знань, легко набуває навичок та вмінь, володіє величезним інтелектуальним потенціалом і особливими здібностями до творчості, які виявляються у властивих молодому поколінню сприйнятті, образності мислення, невгамовній уяві, прагненні до фантазії, розкутості, гострій пам'яті. Поняття "молодь" безпосередньо пов'язане з поняттям "майбутнє". І тому все більша увага приділяється питанням підвищення інтересу молодого покоління до інтелектуальної власності – одному з найважливіших феноменів ХХІ століття.

Інтелектуальна власність не тільки дає імпульс до використання створених інтелектуальних цінностей, але й стимулює творчу активність. У цьому зв'язку участь молоді у винахідницькій діяльності, в розробці перспективних технологій і, звичайно ж, ефективному управлінні інтелектуальною власністю, грамотному регулюванні відносин у цій сфері є ключовим фактором соціально-економічного розвитку, формування в нашій країні нової інноваційної культури.

З нагоди Дня інтелектуальної власності для студентів, аспірантів та співробітників ММІ та ФСП нашого університету 26 квітня 2013 року на базі механіко-машинобудівного інституту відбувся науково-практичний семінар-тренінг за участю провідних вітчизняних фахівців у галузі інтелектуальної власності на тему "Практичне застосування судової експертизи об'єктів інтелектуальної власності в Україні", організований кафедрою конструювання верстатів та машин, яка готує фахівців з "Інтелектуальної власності" (завідувач кафедри – професор, д.т.н., заслужений діяч науки і техніки України В.Б. Струтинський).

особливу зацікавленість і дискусії. На завершення учасникам було вручено свідоцтва про участь у семінарі. Присутні учасники відзначили високий рівень організації та проведення семінару і висловлювали щире вдячність його організаторам.

А.К.Скуратовський, доцент, в.о. голови експертно-консультаційної комісії з питань інтелектуальної власності, заслужений винахідник НТУУ «КПІ»

Конференція з проблем матеріалознавства

З 10 по 12 квітня в НТУУ «КПІ» відбулася Шоста Міжнародна конференція студентів і аспірантів "До високих технологій на основі новітніх фізико-матеріалознавчих досліджень та комп'ютерного конструювання матеріалів".

У конференції взяли участь студенти і аспіранти інженерно-фізичного, хіміко-технологічного, міжуніверситетського медико-інженерного факультетів, факультетів електроніки, авіаційних і космічних систем, біотехнології та біотехніки, механіко-машинобудівного, фізико-технічного та видавничо-поліграфічного інститутів НТУУ «КПІ», а також представники кількох інших університетів-партнерів НТУУ «КПІ».

Одним із запрошених лекторів, які також брали участь у конференції «До високих технологій на основі новітніх фізико-матеріалознавчих досліджень та комп'ютерного конструювання матеріалів», був академік НАН України, лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки, заступник директора з наукової роботи Інституту проблем матеріалознавства ім. І.М. Францевича НАН України Сергій Фіртсов. Тема його лекції стосувалася абсолютно нового напрямку в матеріалознавстві – дослідження високоентропійних сплавів. На запитання «КПІ», наскільки, з його точки зору, вагомими є наукові здобутки учасників наукових заходів, які організуються в КПІ, і наскільки конкурентоспроможними є наші випускники порівняно з їх колегами із закордонних установ, він відповів: «На мій погляд, рівень навчання та викладання в КПІ є досить високим. І молоді люди, які переймаються науковими проблемами, якщо б у нас у країні ситуація була трохи іншою, займали б у науці дуже достойне місце. На жаль, певні проблеми з'являються вже після того, як вони закінчують навчання. А вже не можна сказати, що структура нашої економіки, промисловості і, певна річ, науки є ефективною. І оскільки фінансування науки і досліджень є надзвичайно обмеженим, то найталановитіші молоді науковці здебільшого або виїжджають за кордон, або йдуть із професії... У мене є колега, який, на жаль, уже років 15 працює в Німеччині. Періодично він приїздить до України, щоби «вербувати» талановитих хлопців і дівчат для роботи в німецьких лабораторіях. І от, за його словами, після переходу на європейську дворівневу систему підготовки спеціалістів з'ясувалося, що диплом КПІ в Німеччині вважається документом про закінчення універ-

Виступає академік С.Фіртсов

ситету, який входить приблизно в першу десятку вищих навчальних закладів, які шануються в цій країні. Бо, коли до Німеччини почали приїждити новоспечені магістри з дипломами КПІ нового зразка, німці занепокоїлися і почали просити надавати їм якісь довідки, що цей диплом є не гіршим того, що видавався раніше...»

Робота конференції розпочалася з пленарного засідання, яке відкрив проректор НТУУ «КПІ» член-кореспондент Національної академії наук України Сергій Сидоренко, та проводилася за чотирма секціями: «Сучасні проблеми фізичного матеріалознавства та нанотехнологій», «Біомедична інженерія матеріалів», «Інші міждисциплінарні проблеми», «Бази даних, світові мережі матеріалознавства та комп'ютерне конструювання матеріалів», «Інноваційні технології навчання матеріалознавства».

«Конференція проводиться не лише для студентів нашої кафедри, але й для тих, хто навчається за іншими спеціальностями і в інших університетах, – розповіла вчений секретар конференції, студентка-магістрант інженерно-фізичного факультету НТУУ «КПІ» і голова студентської ради кафедри фізичного матеріалознавства Наталя Сафонова. – Ініціатором її проведення була наша студентка і, загалом, студенти нашого факультету. Конференція матеріалознавча, і тематика доповідей стосується нових технологій і результатів найновіших досліджень. Це – сучасна наука».

Окрім лекцій відомих учених, програма конференції передбачала також екскурсії до науково-дослідних центрів НТУУ «КПІ» (у т.ч. до «Навчально-наукового центру рентгеноструктурного аналізу НТУУ «КПІ» – РИГАКУ» та лабораторії електронної мікроскопії інженерно-фізичного факультету) і, звісно, доповіді учасників та їх обговорення.

Дмитро Стефанович

• КОНКУРС • КОНКУРС • КОНКУРС • КОНКУРС • КОНКУРС •

НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ УКРАЇНИ «КИЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІЧНИЙ ІНСТИТУТ»

ОГОЛОШУЄ КОНКУРС

на заміщення вакантних посад завідувачів кафедр (доктор наук, професор):

– кафедри технічної кібернетики факультету інформатики та обчислювальної техніки;
– кафедри теплоенергетичних установок теплових та атомних електричних станцій теплоенергетичного факультету.

на заміщення вакантної посади з 07 червня 2013 року завідувача кафедри (доктор наук, професор):

– кафедри автоматизації управління електротехнічними комплексами інституту енергозбереження та енергоменеджменту.

на заміщення вакантної посади з 01 вересня 2013 року завідувача кафедри (доктор наук, професор):

– кафедри загальної та експериментальної фізики фізико-математичного факультету.

на заміщення вакантних посад з 01 вересня 2013 року професорів кафедр (доктор наук або професор):

– кафедри математичних методів системного аналізу;
– кафедри інформаційної безпеки фізико-технічного інституту;

– кафедри інтегрованих технологій машинобудування механіко-машинобудівного інституту;

– кафедри лазерної техніки та фізико-технічних технологій механіко-машинобудівного інституту;

– кафедри обчислювальної техніки факультету інформатики та обчислювальної техніки;

– кафедри математичного аналізу та теорії ймовірностей фізико-математичного факультету;

– кафедри інженерії поверхні зварювального факультету;

– кафедри біотехніки та інженерії факультету біотехнології і біотехніки;

– кафедри теоретичних основ радіотехніки (2 посади) радіотехнічного факультету;

– кафедри автоматизації теплоенергетичних процесів теплоенергетичного факультету;

– кафедри фізичного виховання міжуніверситетського медико-інженерного факультету;

– кафедри менеджменту факультету менеджменту та маркетингу;

– кафедри міжнародної економіки факультету менеджменту та маркетингу;

– кафедри філософії факультету соціології і права.

на заміщення посад професорів кафедр (доктор наук або професор), тимчасово зайнятих до проведення конкурсу:

– кафедри прикладної гідроаеромеханіки та механотроніки (2 посади) механіко-машинобудівного інституту;

– кафедри філософії факультету соціології і права.

на заміщення вакантних посад з 01 вересня 2013 року доцентів (доктор наук, кандидат наук), старших викладачів, викладачів, асистентів по інститутах, факультетах, кафедрах:

Інститут прикладного системного аналізу

Кафедра математичних методів системного аналізу

доцентів – 7, ст. викладачів – 1

Кафедра системного проектування

доцентів – 2, асистентів – 1

Фізико-технічний інститут

Кафедра інформаційної безпеки

доцентів – 3

Кафедра математичних методів захисту інформації

асистентів – 1

Кафедра фізико-технічних засобів захисту інформації

доцентів – 1

Механіко-машинобудівний інститут

Кафедра динаміки і міцності машин та опору матеріалів

ст. викладачів – 1, асистентів – 3

Кафедра технології машинобудування

доцентів – 3

Кафедра конструювання верстатів та машин

доцентів – 1

Кафедра інтегрованих технологій машинобудування

доцентів – 2, асистентів – 1

Кафедра прикладної механіки

доцентів – 1, асистентів – 1

Кафедра лазерної техніки та фізико-технічних технологій

доцентів – 1

Інститут енергозбереження та енергоменеджменту

Кафедра електропостачання

доцентів – 4

Кафедра автоматизації управління електротехнічними комплексами

доцентів – 2, ст. викладачів – 1

Кафедра охорони праці, промислової та цивільної безпеки

доцентів – 2

Видавничо-поліграфічний інститут

Кафедра видавничої справи та редагування

доцентів – 1, асистентів – 1

Кафедра графіки

доцентів – 1, ст. викладачів – 4

Кафедра організації видавничої справи, поліграфії та книгорозповсюдження

ст. викладачів – 1, асистентів – 1

Кафедра репрографії

доцентів – 1

Кафедра технології поліграфічного виробництва

ст. викладачів – 1

Кафедра машин і агрегатів поліграфічного виробництва

доцентів – 1, ст. викладачів – 1

Фізико-математичний факультет

Кафедра нарисної геометрії, інженерної та комп'ютерної графіки

ст. викладачів – 1, асистентів – 5

Кафедра математичного аналізу та теорії ймовірностей

доцентів – 6, ст. викладачів – 1, асистентів – 1

Кафедра диференціальних рівнянь

доцентів – 2

Кафедра математичної фізики

доцентів – 4

Кафедра загальної фізики та фізики твердого тіла

доцентів – 1, ст. викладачів – 1

Кафедра загальної та експериментальної фізики

доцентів – 1, ст. викладачів – 1, асистентів – 1

Кафедра загальної та теоретичної фізики

доцентів – 3, ст. викладачів – 1, асистентів – 1

Факультет прикладної математики

Кафедра прикладної математики

ст. викладачів – 1

Кафедра системного програмування та спеціалізованих комп'ютерних систем

доцентів – 4, ст. викладачів – 1, асистентів – 1

Факультет інформатики та обчислювальної техніки

Кафедра автоматизованих систем обробки інформації та управління

доцентів – 1

Кафедра обчислювальної техніки

доцентів – 1

Кафедра технічної кібернетики

доцентів – 1

Факультет електроніки

Кафедра промислової електроніки

доцентів – 2, асистентів – 2

Кафедра мікроелектроніки

доцентів – 2, асистентів – 2

Кафедра фізичної та біомедичної електроніки

доцентів – 2, асистентів – 1

Кафедра електронних приладів і пристроїв

доцентів – 1

Кафедра акустики та акустоелектроніки

доцентів – 1, асистентів – 2

Кафедра конструювання електронно-обчислювальної апаратури

доцентів – 1, ст. викладачів – 1

Кафедра звукотехніки та реєстрації інформації

доцентів – 2, ст. викладачів – 1, асистентів – 1

Радіотехнічний факультет

Кафедра радіоконструювання та виробництва радіоапаратури

ст. викладачів – 1, асистентів – 2

Кафедра теоретичних основ радіотехніки

доцентів – 1, ст. викладачів – 1

Кафедра радіотехнічних пристроїв та систем

ст. викладачів – 1

Факультет авіаційних і космічних систем

Кафедра приладів та систем керування літальними апаратами

доцентів – 1, ст. викладачів – 2

Кафедра теоретичної механіки

доцентів – 1

Інженерно-фізичний факультет

Кафедра фізико-хімічних основ технології металів

асистентів – 1

Кафедра фізики металів

ст. викладачів – 1, асистентів – 2

Кафедра металознавства та термічної обробки

доцентів – 3

Інженерно-хімічний факультет

Кафедра хімічного, полімерного та силікатного машинобудування

доцентів – 3, ст. викладачів – 1

Кафедра машин та апаратів хімічних і нафтопереробних виробництв

доцентів – 1, асистентів – 1

Кафедра екології та технології рослинних полімерів

доцентів – 1

Зварювальний факультет

Кафедра інженерії поверхні

доцентів – 1, асистентів – 1

Кафедра електрозварювальних установок

ст. викладачів – 2

Кафедра зварювального виробництва

доцентів – 2

Факультет електроенергетичної та автоматики

Кафедра теоретичної електротехніки

доцентів – 1, ст. викладачів – 2

Кафедра автоматизації енергосистем

доцентів – 1, ст. викладачів – 1

Кафедра електромеханіки

доцентів – 1

Кафедра електричних станцій

ст. викладачів – 1

Кафедра техніки та електрофізики високих напруг

доцентів – 1

Теплоенергетичний факультет

Кафедра атомних електричних станцій та інженерної теплофізики

доцентів – 3, ст. викладачів – 1

Кафедра автоматизації теплоенергетичних процесів

ст. викладачів – 1

Кафедра теоретичної та промислової теплотехніки

доцентів – 3, ст. викладачів – 1

Кафедра автоматизації проектування енергетичних процесів і систем

доцентів – 8, ст. викладачів – 5, асистентів – 1

Хіміко-технологічний факультет

Кафедра загальної та неорганічної хімії

доцентів – 2, ст. викладачів – 1, асистентів – 1

Кафедра фізичної хімії

доцентів – 1

Кафедра кібернетики хіміко-технологічних процесів

доцентів – 4, асистентів – 1

Кафедра технології неорганічних речовин та загальної хімічної технології

доцентів – 1

Кафедра органічної хімії та технології органічних речовин

асистентів – 3

Кафедра хімічної технології композиційних матеріалів

доцентів – 1

Кафедра хімічної технології кераміки та скла

доцентів – 2

Факультет біотехнології і біотехніки

Кафедра промислової біотехнології

доцентів – 1, асистентів – 1

Кафедра екобіотехнології та біоенергетики

доцентів – 1

Приладобудівний факультет

Кафедра оптичних та оптико-електронних приладів

доцентів – 1

Міжуніверситетський медико-інженерний факультет

Кафедра спортивного вдосконалення

доцентів – 1, викладачів – 3

Кафедра фізичного виховання

доцентів – 1, ст. викладачів – 5, викладачів – 3

Факультет менеджменту та маркетингу

Кафедра міжнародної економіки

доцентів – 1

Кафедра математичного моделювання економічних систем

доцентів – 2

Факультет менеджменту та маркетингу

Кафедра економіки і підприємництва

доцентів – 2, асистентів – 1

Кафедра менеджменту

доцентів – 5, ст. викладачів – 1

Кафедра промислового маркетингу

доцентів – 1, асистентів – 1

Кафедра теоретичної та прикладної економіки

ст. викладачів – 1, асистентів – 1

Факультет соціології і права

Кафедра адміністративного, фінансового та господарського права

ст. викладачів – 2

Кафедра теорії права і держави

доцентів – 1, ст. викладачів – 2

Кафедра інформаційного та підприємницького права

доцентів – 1

Кафедра історії

доцентів – 2

Кафедра політології, соціології та соціальної роботи

доцентів – 1, викладачів – 2

Кафедра філософії

доцентів – 6, ст. викладачів – 5, викладачів – 2

Факультет лінгвістики

Кафедра теорії, практики та перекладу англійської мови

викладачів – 1

Кафедра теорії, практики та перекладу німецької мови

ст. викладачів – 3, викладачів – 1

Кафедра теорії, практики та перекладу французької мови

ст. викладачів – 1

Кафедра англійської мови технічного спрямування №1

викладачів – 4

Ка

Ціна великої перемоги: український вимір

У кожній державі є дати, які знаменують визначні події. Такою датою для України є 9 травня – День Перемоги.

Щороку з початком травня підвищується активність державних та громадських інституцій: на різних рівнях державного управління посилюється увага до учасників Великої Вітчизняної війни, фронтівиків та дітей війни. Причини розв'язання війни, участь та внесок народів і держав у Перемогу, наслідки для подальшого розвитку суспільства й досі обговорюють журналісти, політики й науковці – дослідники війни. На телебаченні демонструють кінофільми і серіали про війну.

У кінофільмах минулих років підкреслюється особливе значення мудрого керівництва і вождя, який на той час був при владі. Виразно демонструється незграбність (до ідіотизму), богузтво противника, який за кілька місяців бойових дій опинився під стінами Москви. Глядачам сучасних російських кінострічок нав'язується ідея, що головними рушіями перемоги були контррозвідка "СМЕРШ" та бійці, у минулому кримінальні злочинці, які кров'ю спокували провини перед Батьківщиною.

У різнобарв'ї цих навіювань розчиняється оцінювання війни як трагедії та біди, що забрала життя, поламала долі мільйонів людей. Чисельність людських втрат у повоєнні роки було приховано: архіви і документальна база втаємничено, відкриті публікації досліджень заборонено.

На початку 1946 року народу було проголошено, що загальні втрати (армія і населення) становлять близько 7 млн. Через 15 років, у 1961 р., було названо цифру понад 20 млн, у роки перебудови – понад 27 млн. До того ж, були детально досліджені й оприлюднені матеріальні втрати. Уже 1945 р. було підраховано, що знищено і пограбовано 175 000 верстатів, 34 000 молотів і пресів, 3 млн прядильних веретен. У сільському господарстві було втрачено 7 млн коней, 17 млн корів, 20 млн свиней, 27 млн кіз та овець. У всіх багатотомних і однотомних виданнях з історії Великої Вітчизняної війни обов'язково перераховувались матеріальні втрати, а про людей скромно промовлялось, що їх загинуло понад 20 млн, або що "наш народ до рогу заплатив за перемогу".

За часів СРСР було, а нині знову відроджується цілеспрямоване формування (чи деформування) окремими ідеологами суспільної пам'яті про війну з нав'язуванням стереотипів, потрібних для реалізації тієї чи іншої ідеологічної мети. Яскравим прикладом цього є намагання переглянути внесок народів СРСР, у тому числі України, у Перемогу.

У грудні 2010 р. на той час прем'єр-міністр Росії Володимир Путін під час спілкування з громадянами в прямому ефірі висловив думку про те, що Росія перемогла б у Великій Вітчизняній війні, навіть якщо б Україна не входила до складу Радянського Союзу, тому що, на його погляд, Росія є країною переможців. В.Путін також сказав, що найбільших втрат зазнала саме РРФСР – більше 70%.

Ці некоректні стосовно нашої країни висловлювання спростовуються офіційними даними, за якими населення Української РСР у 1940 р. становило 41,3 млн. На 1 січня 1945 р. в Україні було зареєстровано 27 млн 383 тис. осіб. Різниця становить 13 млн 917 тис. осіб. Отже, у роки Другої світової війни Україна втратила понад 13 млн населення.

З початком війни події розгорталися так, що за кілька місяців бойових дій територія України була повністю завойована. Мільйони людей опинилися в окупації, надалі з тавром "зрадників" прийнявши на себе тягар лихоліття, поки країна збиралася із силами.

Причини величезних, невинуватих втрат знаходимо у спогадах учасників подій.

У книзі "Від солдата до академіка. Спогади останнього солдата Великої Вітчизняної війни" Володимир Васильович Хильчевський – учасник Великої Вітчизняної війни, "окопник", орденосець, тяжкопоранений у боях, у повоєнні роки зданий педагог, учений, заслужений професор НТУУ "КПІ" пише: "На територіях шойно визволених Сумської та Чернігівської областей відразу ж почалася мобілізація, і невдовзі слідом за наступаючими військовими частинами потяглися

колоні новобранців. Серед них були такі, що вже служили в армії... але більшість – вісімнадцяти-, дев'ятнадцятирічні юнаки. Обдерті, обшарпані – за два роки окупації обносилися, із "сидорами" за плечима йшли і йшли нескінченним потоком, не зупиняючись. В одній із таких колон крокував і я – вісімнадцяти з половиною років конотопсько-бахмацько-хуторський хлопчина... Удень нас вишуквали для прийняття присяги, а потім відбувся мітинг... Більшість складала молодь новобранців, ще не обмундировані, у своєму домашньому одязі, які не прой-

шли бодай якогось мінімального військового вишколу. У мене, наприклад, була лише шинель (зовсім нова, я був першим її власником), гвинтівка і патронташ. Але більше було неозброєних". Таких новобранців називали "чорнопіджачниками" або "чорносвітками".

Комплектуванням "чорнопіджачників" займалися спеціальні польові військомати. Мобілізація поширювалася на всіх чоловіків, які могли тримати зброю. За законами воєнного часу чоловіки, які потрапили в окупацію, автоматично отримували клеймо зрадників, тому мали власною кров'ю довести свою відданість Батьківщині. Ніякої військової підготовки з мобілізованими не проводили, часто їх відправляли у бій, навіть не встигаючи видати військового одягу і зброї.

Російський дослідник Б. Соколов пише: "Расчет заключался в том, что "черная пехота" только измотает немцев и вынудит расстрелять запас боеприпасов, чтобы затем свежие части смогли заставить противника отступить из занимаемых позиций" (Соколов Б.В. Неизвестный Жуков: портрет без ретуши в зеркале эпохи. – Мн.: Родина-плюс, 2000).

Таке ставлення до співвітчизників, особливо новобранців, дивувало навіть німців, які таких солдатів називали "Beutesoldaten" ("трофейні солдати").

Зі "Щоденника" О. Довженка, запис за 28 листопада 1943 року: "Сьогодні В.Шкловський розказав мені, що в боях загинувало багато мобілізованих на Україні звільнених громадян. Їх звуть, здається, чорносвітками. Вони воюють у домашній одежі, без жодної підготовки, як штрафні. На них дивляться, як на винуватих. "Один генерал дивився на них у бою і плакав", – розповідав мені Віктор".

Подібну історію оповідає письменник Анатолій Дімаров: "Коли село звільнили, усіх чоловіків від 16 до 60 років – усіх, аби була нога – рука, а чи сліпий – глухий – неважливо – стали брати до війська. Нас "озброїли" – дали по півцеглини і – йдуть, спокуйте вину кров'ю, бо ми на окупованій території були. Мовляв, ви жбурляйте цеглу, а німці нехай думають, що то гранати! Нас 500 душ вигнали на кригу водосховища, ... лише 15 уціліли! А під ізюмом десять тисяч таких беззбройних поклали!"

Таке відбувалося по всій Україні. Документальне підтвердження знаходимо у багатотомному історико-меморіальному виданні "Книга Пам'яті України", на сторінках якого увічнені імена мільйонів загиблих. У 250 томах за областями, за кожним населеним пунктом подані імена полеглих. Дати мобілізації і загибелі воїнів указують на дуже короткий бойовий шлях, а за прізвищами бачимо великі родини.

У зруйнованих війною селах, містах і містечках залишалися матері, дружини з малими дітьми, переважна більшість яких незабаром ставали вдовами, а діти – сиротами. На них чекали тяжкі випробування повоєнних років.

Таким є український вимір Перемоги, і гучні параді знову й знову тривожать пам'ять загиблих.

Ю.В. Нестеренко,
голова громадської організації
"Ветеран КПІ"

Багато хто вважають, що "особистим ворогом № 1" Адольфа Гітлера був легендарний підводник, Герой Радянського Союзу Олександр Іванович Маринеско (1913–1963), який відправив на дно Балтійського моря лайнер "Вільгельм Густлов" з п'ятьма тисячами гітлерівців на борту. Однак, на думку більшості дослідників, насправді "особистим ворогом № 1" фашистського диктатора (Сталін значився лише другим) була суто мирна людина – Юрій Борисович Левітан (1914–1983), диктор Всесоюзного радіо.

Ю.Б.Левітан народився 2 жовтня 1914 року у Володимирі в родині кравця Бориса Семеновича й домогосподарки Марії Юліївни Левітан. З дитинства він мріяв стати артистом. Попри далеко не багатирську комплекцію, в Юрі з дитинства був гучний і дуже чіткий голос, за який у дворі його називали "Юркою-Трубою".

У 1931 році після закінчення дев'яти класів шістнадцятирічний Левітан приїхав у Москву, щоб за комсомольською путівкою вступити до Державного кінотехнікуму (згодом – знаменитий ВДІК) "вчитися на артиста". Однак приймальної комісії не сподобався окуаційний говір абітурієнта, і до числа студентів він не потрапив. І тут Юрій побачив оголошення про набір до групи радіодикторів, вирішив випробувати долю ще раз, і... був зарахований до групи стажистів Всесоюзного радіокомітету.

Перший час Левітан читав невеликі випуски новин, оголошував по радіо музичні номери, змінював грамплатівки, готував більш іменитим колегам чай і бутерброди, а ночами посилено позбувався володимирського говору. Щоб набити чіткої вимови, Юрій Борисович частенько читав свої тексти, навіть стоячи на руках униз головою.

Як згадує один з його товаришів по навчанню, а в майбутньому знаменитий актор Ростислав Плятт, у той час "до передачі його (Левітана – прим. авт.) ще не залучали, але він одержав дозвіл слухати їх прямо зі студії. От одну таку зустріч із ним у студії я не забуду. Ми сиділи біля пульту; передача вже йшла. Біля мікрофона, що стояв віддалік, читав один із кращих дикторів – М. М. Лебедев. Я розби-

рався в наданому мені матеріалі й раптом краєм ока побачив, що з Левітаном щось відбувається: він витягнувся в струнку, упирав поглядом у Лебедева, і губи його рухалися синхронно з губами диктора, здавалося, от-от з них вирветься звук. І в цей момент я подумав: "Так, цей юнак вибрав собі професію не даремно!"

Невідомо, скільки б тривала така "кар'єра" молодого диктора, якби не втрутився випадок.

Ю.Б.Левітан

ГОЛОС ПЕРЕМОГИ

У 1930-ті роки тексти завітраних газет передавали по радіо: диктор повільно й виразно читав газету, стенографісткі по всій країні записували текст, розшифровували його й відправляли в друкарні для набору. Через три роки після початку роботи на радіо Левітану доручили читання "Правди" в радіоефірі. І в ніч на 25 січня 1934 року його почув і Сталін, негайно зателефонував до Радіокомітету і сказав, що текст його завітраний доповіді на відкритті XVII з'їзду ВКП(б) повинен прочитати "цей голос".

... Рівно опівдні до студії принесли запечатаний пакет зі сталінською промовою. Протягом п'яти годин Юрій Борисович спокійно, чітко, у потрібній тональності прочитав текст. Вислухавши цей радіовиступ, Сталін знову зателефонував до голови Радіокомітету: "Тепер нехай усі мої виступи й інші найважливіші тексти читає по радіо саме ця людина". Так Юрій Левітан став диктором Всесоюзного радіо № 1.

Всенародна слава до Юрія Борисовича прийшла з початком Великої Вітчизняної війни. Представники старшого покоління добре знають неповторний голос Левітана, кожне слово якого протягом довгих військових років жадібно ловили мільйони радіослухачів. Щоденні радіозведення "від Радянського інформбюро" для радянських людей були невіддільні від імені видатного диктора. Невипадково скупий на

похвалу генерал армії Іван Черняхівський одного разу сказав: "Юрій Левітан міг замінити цілу дивізію".

Якщо на початку війни в усіх куточках країни люди із тривогою вслуховувалися в повідомлення ("Що сьогодні "здасть" Левітан?"), то незабаром пішли радісні повідомлення: у грудні 1941 року – про перемогу під Москвою, у 1943 році – під Сталінградом, а після битви на Курській дузі – і про

перший за час війни салют. У травні 1945 року саме Юрій Борисович повідав усьому світу про Велику Перемогу.

От як описує сам Юрій Борисович свій виступ на радіо в травні 1945 року.

"Нас не залишала одна думка, одна мрія – коли ж нарешті доведеться читати наказ про повну перемогу над гітлерівською Німеччиною? І ця мрія збулася... 9 травня 1945 року мені випало щастя прочитати акт про беззастеріжну капітуляцію Німеччини... А ввечері нас із головою Радіокомітету Олександром Пузіним викликали до Кремля і вручили текст Наказу Верховного головнокомандуючого про Перемогу над фашистською Німеччиною. Прочитати його належало через 35 хвилин. Радіостудія, звідки велися такі передачі, розміщала недалеко від Кремля. Щоб потрапити туди, було потрібно перетнути Червону площу. Але перед нами – море людське. За допомогою міліції й солдат подолали з боєм метрів п'ять, а далі – ну ніяк. – Товариші, – кричу, – пропустіть, ми у справі! А нам відповідають: "Які там справи! Зараз по радіо Левітан наказ про перемогу передасть, салют буде. Стійте, як усі, слухайте й дивіться!" Нічого собі, порада... Але як бути? Якщо проб'ємо-

ся далі, у таке щільне оточення потрапимо, що не виберемося. І тут згадали: в Кремлі теж є радіостанція, потрібно читати звідти! Повертаємось назад, пояснюємо ситуацію командантові, біжимо кремлівськими коридорами... От і радіостанція. Зриваємо з пакета сургучеві печатки, розкриваємо текст. На годиннику 21 година 55 хвилин. "Говорить Москва. Фашистська Німеччина розгромлена..."

Усього Левітан провів більш ніж 60 тисяч передач на радіо. Величезні емоційні напруження під час радіовиступів Левітана не могли пройти для нього без наслідків. Він згадував, що в перший раз він відчув серце, коли почав читати матеріал Комісії з розслідування злочинів гітлерівців на окупованих територіях і дійшов до того місця, у якому говорилося про Освенцим.

Так, Юрій Борисович ніколи не воював, але саме Велика Вітчизняна війна обірвала його життя майже через сорок років після того, як закінчилася.

На початку серпня 1983 року його запросили на святкування 40-річчя перемоги в битві на Курській дузі. Дочка Юрія Левітана, знаючи про стан здоров'я батька, відмовляла його від цієї поїздки, на що одержала категоричну відповідь: "Не можна! На мене чекають люди!" Важкі спогади, страшна спека... Після виступу на мітингу в селі Безсонівка Білгородської області в ніч на 4 серпня 1983 року його серце зупинилося... Провести в останню путь видатного диктора прийшли десятки тисяч людей.

... У 1987 році популярний бард Олександр Городницький присвятив Юрію Левітану такі рядки своєї пісні:

"Я помню грозный этот голос
В те исторические дни.
Он был подобен правды голый
И дымной танковой брони..."

Краще про людину, голос якої в роки війни знав майже кожний, мабуть, і не скажеш...

Ігор Мікульонко

«КИЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІК»

газета Національного технічного університету України

«Київський політехнічний інститут»

<http://www.kpi.ua/kp>

✉ 03056, Київ-56
проспект Перемоги, 37
корпус № 1, кімната № 221
gazeta@kpi.ua
гол. ред. 406-85-95; ред. 454-99-29

Головний редактор
В.В.ЯНКОВИЙ

Провідні редактори
В.М.ІГНАТОВИЧ

Н.Є.ЛІБЕРТ

Д.Л.СТЕФАНОВИЧ

(керівник прес-центру
НТУУ "КПІ")

Дизайн та комп'ютерна верстка

І.Й.БАКУН

Л.М.КОТОВСЬКА

Комп'ютерний набір

О.В.НЕСТЕРЕНКО

Коректор

О.А.КІЛІХЕВИЧ

Ресстраційне свідоцтво Кі-130

від 21. 11. 1995 р.

Друкарня ТОВ «АТОПОЛ»,
м. Київ, бульвар Лепсе, 4

Тираж 2000

Відповідальність за достовірність інформації несуть автори. Позиція редакції не завжди збігається з авторською.